

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu: 1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru monarhie: 1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
Pentru România și străinătate: 1/4 an 1 franc, 1/2 an 2 franci, 1 an 4 franci

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir armonod prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.
Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.
Se prenumără și la poste și la librării.
În România: la dl Carol Schulder în București, strada Labirint nr. 4.
Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceeri v. a. sau 15 bani rom.

CRISA.

Cel dintâiu ziar, care a anunțat crisa mini terială, a fost „Pester Lloyd”, care în numărul dela 20 c. scria următoarele:

„Calătorie de azi a ministrului-pretident la Viena se poate sigur privi ca cea din urmă stațiune a căii sale de patică spre Hofburg-ul din Viena, ear' ceea-ce va urma după, nu poate fi decât sfârșitul critic al crisei, care nu durează mai puțin decât însăși existența cabinetului Wekerle...”

„Adevărul este, că dela început acestui minister nu i-a fost dat să se încalzească la soarele favorabilei Coroanei. Deja zemisirea lui purta în sine simburile nemulțumirilor...”

„De aceea zicem, că crisa nu există numai de ieri, de alaltăieri, ci de doi ani încoace... Dacă sîntem bine informați, pe urmele așternute deja hotărîrea în mâinile Coroanei... Cea de pe urmă călătorie a baronului Fejérváry la Viena a avut de scop a informa Coroana de această hotărîre a cabinetului. În toată forma demisia, drept vorbind, n'a fost încă dată... ea a fost însă arătată ca inevitabilă; dar' se pare că sigur, că Coroana este învoită cu această eventualitate...”

„Ministerul Wekerle în curînd va apără istoriei...”

Oficiușul încheie astfel:

„Teamă nu este, că în cel mai apropiat viitor nu se va ajunge deslegarea adevărată a tuturor stărilor critice, ci mai bine la lășirea și adîncirea lor. În toate direcțiile vedem confușiuni latente pânditoare, nicăiri însă o idee de scăpare, alcătuitoare. Prin urmare și cu toate acestea am trage încă nădejde în ultimul moment, că înțelepciunea Monarhului și dragostea Sa părintească către Ungaria vor găsi o deslegare, menită a cruta țeara noastră mult încercată de o crisă cronică...”

În restul articolului organul guvernamental își exprimă, foarte clar, temerea, că din întîrit numai pînditul kossuthist.

Înțelege ori-și-cine, că aceasta este, dacă nu o amenență, apușul prăpădăciunii sau presiune ce se exercită asupra Coroanei.

Nu credem să mai prindă însă, moai actualul cabinet s'a menținut la putere printr'o rușinoasă pactare cu kossuthiștii. Așa, că dacă cabinetul

demisionat deja, și-a perdut încrederea în s'ea, causa este mai ales duplicitatea sa, pe care s'a răzimat în tot decursul guvernării sale, arătându-se în sus dinastic, ear' în jos tolerând, ba încurajînd chiar, toate orgiile kossuthiste.

Despre mersul crisei ne poate servi și următoarea telegramă din Viena, pe care „Pester Lloyd” o publică în nrul seu dela 21 c.

„În discuția asupra situației a fost atinsă (în audiență) și chestiunea retragerii cabinetului, Monarhul însă n'a luat nici o hotărîre, ci mai bine și-a rezervat a veni după sărbători în capitala Ungariei și a precisa acolo decisiunile Sale. Nu este sigur, dacă călătoria Maiestății Sale se va întîmpla după Anul-nou, sau cum se zice din altă parte, în ziua de 28 Decembrie. Deși demisiunea cabinetului n'a fost dată astăzi în chip formal, totuși trebuie să se considere cu cea mai mare pozitivitate, că și aceasta se va întîmpla în Budapesta și că M. Sa va primi demisiunea...”

„Nimeni nu poate spune, în ce sens M. Sa va lua hotărîre privitor la cabinetul cel nou. Un lucru însă e sigur: și cabinetul viitor va apărea pe țărușul liberului; combinația însă, pe ici-colo eșită la iveală, că Banul Croației earăși ar pute să fie chemat a încuviința cabinetul, se privește astăzi ca cu desăvîrșire exclusă...”

„Vaterland” din 20 Decembrie pune ca titlu al articolului seu de fond: „Oare trebuie să fie un om al parlamentului?” — adică viitorul ministru-pretident — și ajunge la concluzia, că nu, trebuie un om afară din gașca parlamentară. Eată unele pasaje din articolul lui „Vaterland”:

„Din partea politice actuale nici nu poate să ese o încheiere sănătoasă a stărilor în parlament. Prea s'au înfundat toate, de aceea nu pot face nici un pas, până-ce o voce autoritativă nu le asigură contra urmărilor păgubitoare ce ar eși din părăsirea poziției lor de până acuma. Aceasta este însă totdeodată și garanția, că Coroana poate pune condițiile ei, ear' nu întors...”

„Fuziunea partizanilor pactului dualistic poate fi ajunsă earăși numai prin cuvîntul autoritativ și printr'un om de încredere al Coroanei, înzestrat cu astfel de calități, și încă în puține zile se poate face fuziunea în acest mod; și într'adevăr autoritativ va fi numai acel bărbat, care nu și-a legat pînă azi

măinile, prin urmare poate foarte bine să între din afară în parlament.

„Dar' și acesta va pute stringe și face capabil de acțiune și de rezistență totalul aderenților dualismului, dacă va mulțumi pe catolici restabilind pacea între confesiuni. Aceasta însă e cu neputință, dacă nu se va pune capăt acțiunii politice-bisericești, ear' partea deja sancționată nu se va supune reviziei, adică să nu fie pusă în practică. Și pentru această treabă se recere un bărbat până acum neangajat, sau cel puțin unul care nu s'a avîntat prea mult în ea...”

„O simplă schimbare de persoane n'ar fi decât o amăgire, ear' nu schimbarea reală. Așa stînd lucrurile, cunoscute favorabil lumi, nici-odată prilegiu mai favorabil ca acuma... d'aceia nu credem că se va scăpa această ocazie spre a asigura pentru un lung șir de ani mersul liniștit al evenimentelor și o îmbunătățire serioasă a întreg spiritului public. Ear' întru ajungerea unui atare scop trebuie un om întreg, neșterit de antecedentele sale și de mediul în care trăește...”

În același timp foile maghiare spun, că viitor prim-ministru poate să fie Szapáry Gyula, fusionînd cu contele Apponyi. Se vorbește mult apoi de Széll Kálmán și de contele Khuen Héderváry.

Se înțelege, toate acestea sînt coniecturi, care foarte pozitivă numai după sărbători vor lua.

Până atunci e timp destul, ca să se facă combinațiile, din care ce va eși, azi nimeni nu poate ști.

Nici în temniță n'au pace. Mai în fiecare zi avem ceva de înregistrat din șirul lung al nedreptăților comise față cu iubiiții nostri întemnițați. Azi oprirea vizitelor, mîne cabinetul negru, apoi earăși o ordinațiune sau opreliște volnică... Tot felul de șicanări și persecuții, cu care vreau să facă lor și mai amar. Așa primim știrea, că ministrul de culte prin o ordinațiune a sa a provocat consistorial archidieceșan să introducă în contra domnii D. Comșa și Dr. D. P. Barciuanu, profesori seminariali, cercetare disciplinară, al cărei scop este ca să li-se detragă și jumătatea salariului lor de profesori, pe care o au de timpul că salarul sînt demitoni. Fără să te miște adînc, să-ți sporească bătăile inimii, simți că te ații în fața unui poet care cîntă nu pentru-că stîndă lângă dulcea lui iubită, scriind își descarcă sufletul: un poet, pe care tot ce este frumos, îl îndeamnă să cînte.

Poesiile lui I. N. Roman.

Cu câteva excepțiuni, poeziile amicalui nostru I. N. Roman sînt descrierea sentimentelor de iubire ce au fericit vîntul tinîrului poet și a durerilor cari au sbuciumat sufletul lui atît de blînd.

Cetind pînă în recreație și-și ai câștigat. Fără să te miște adînc, să-ți sporească bătăile inimii, simți că te ații în fața unui poet care cîntă nu pentru-că stîndă lângă dulcea lui iubită, scriind își descarcă sufletul: un poet, pe care tot ce este frumos, îl îndeamnă să cînte.

Nota caracteristică a lui Roman este sinceritatea.

Ascultați, de pildă:
Lasă lumea, total lasă,
Vîn' cu mine 'n funca de-aș,
Cîci vom trece prin dea-aguri
Cu copaci în rînd, șiraguri,
Și cu tufe și cu flori
Și cu fluturi călători.
Și ne-om duce pe costișe,
Pe cărările piezișe,
Lîngă care curg pîreuri
Mîngîinate de dudăuri,
Și-ți vei anima la sin,
Albi boboci, frumoși de crin,

Tirgul-Jiu, 7/12 1894. Maria Cunțan.

FOITA „TRIBUNEI”

Rugăciunea mamei.

Dedicată domnișoarelor acuzate române din Sibiu.

Tu, care-ai luminat la vreme
O păstorită 'n „Dom-Remi”
Zicîndu-ți: „du-te, nu te teme
„Și Franța ta va birui!”
Tu, ce 'n vîzduh susții o lume
Și 'n giuru-i alte lumi rotești,
Primește ruga unei mame
Sub boltele dumnezeiești...
„Mi-ai dat un petec de moșie
Și ai zis: „păzește-l, e sfînt”,
„Căci e 'ngrășat de mult, se stie
„Cu însuși sîngele-ți iubit...”
Mi-ai dat copile câte și spice,
Un neam eu am lăptat, și 'n ei
Preoți, bărbați, flăcăi și fice
Copile dulci ca flori de tei;
Și ai zis: „e turma mea cea sfîntă;
„În dragoste și ne drept s'o păști”,
„Ești Roma; te numești izbândă”,
„Romani se crești, Romani se naști”.
Dar' am iubit-o cu 'nfocare
Cea turmă lă răd de specinare,
I-am dat la rînd pe fiecare,
Pe rînd i-am dat la Seghedin.

În fața acestor neîndreptări, consistorial archidieceșei are datorință să facă toți pașii trebuincioși și să părăsească cu energie deplină întru apărarea drepturilor sale și în contra ilegalului amestec în afacerile sale interne.

Maiestru și diletant Directorul „Gazetei” dela Brașov, grav cum e și maestrul în ale politice, vînd să răspundă zdrobitorilor articoli ai amicalui nostru V. Mangra, după-ce îl numește diletant în ale politice, serie:

„Nu mai putem să discutăm serios cu d-sa, ci îi zicem ca, în conștiința responsabilității sale față cu națiunea, să se ocupe cu alții mai capabili de a se ocupa cu aceste chestiuni, pe care d-sa nu le pricepe...”

În adevăr, e mare îndrăzneală din partea noastră, a muritorilor de rînd, care nu ne putem provoca la un „treacă” de 57 de ani, să voim a face politica.”

Vorba „Mai salutare” mijloace ce sînt de aplicat întru ajungerea scopului precizat” nu le pot da decât Mocșonyi, Branișce și Murășanu!

Ce te vei face, nefericită națiune română, după-ce acești astri vor dispăre?... mult n'o mai duc: dovada mintea de copil, cu care a ajuns să discute chiar... maiestrul!

Mișcarea Stovacilor. Fruntașul Slovacilor dl Pavel Mudroni, avocat în Turc-Sv.-Mărtin, convoacă pe ziua de 27 Decembrie n. o întrunire publică ce se va ține în casa națională a Slovacilor, zisă „Dom”, tot acolo. Obiectul întrunirii va fi discuția asupra:

- 1. Legii naționalității și chestiunea națională.
2. Reforma legii electorale.

Chestia națională în parlamentul român.

București, 20 Dec. n. 1894.

În ședința de ieri a camerei s'a început desbaterea specială, pe această, a răspunsului la mesageria. Numai decât l' articolul prim a luat cuvîntul cunoscutul parlamentar liberal, dl N. Fleva, care cu un discurs ce a ocupat întregul ședintă s'a pronunțat pe a de cuprinsul ca să se facă apel la regele pentru a concedia guvernul conservator, care nu mai are autoritate nici 'razim' în țeară.

În discursul seu dl Fleva a atins și chestia națională, zicînd cam următoarele:

În chestia națională guvernul conservator n'a făcut absolut nimic. Nici măcar atîta n'a făcut, să spună Ungurii că aspirarea Românilor este în contra intereselor statului unguresc, ba chiar în contra națiunii maghiare. Și că în această privință s'ar pute face mult, dovedește o lucrare a dlui Gobat, membru al consiliului federal elvețian, în care a fost că unitatea statului în care este arătat că poliglotismul cetățenilor se i. Măcar atîta să fi spus guvernul nostru celui unguresc, sau să facă milă pentru ce i-a recomandat dl Filipescu, și atunci una vom fi cu toți în chestia națională. Guvernul însă din 'contră, declară categoric că n'are să facă nimica.

Mai zlate trecute dl president al camerei a rectificat pe dl Delavrancea, care zise „guvernul majorității”, sub cuvînt că guvernul este al țerii întregi. Așa ar trebui, dar' oare așa este? Știți că ministrul austro-ungar Kálnoky l'a acuzat pe dl Sturdza și pe liberalii de irredentism. Știe însă toată lumea că această acuzatie este nedreptă. Di Sturdza a respus acuzatia de irredentism și chiar guvernul e silit să recunoască neadevărul ei. A și recunoscut-o, aici în cameră, dar' nu de asta e vorba. Vorba e, că ce atitudine a luat ministrul de externe față cu acuzatia de irredentism, adusă liberalilor și domnului Sturdza? Și trebuie notat, că partid de guvernament, din care Maiestatea Sa va ave azi-mîne să-și aleagă consilierii, însemna că acestul liberalilor element de disordine, care ajungînd la putere ar face din România un izvor de pericole și nesiguranță. Prin urmare guvernul dacă e guvernul țerii, cum ar trebui să fie, ar fi fost dator să protesteze în interesul țerii și al dinastiei contra acuzatiei de irredentism aruncată liberalilor de contele Kálnoky. Dar' în loc ca guvernul să fi protestat în mod oficial, se zice că chiar el a dat contelei Kálnoky informații de așa natură, ceea-ce e cu puțină, după-ce știm că Kálnoky a avut și alte informații, d. p. despre sumele trimise în Transilvania, care numai dela guvern le putea ave. La tot cazul guvernul a lăsat să planeze asupra liberalilor acuzatia de irredentism, în interesul menținerii sale la putere, ceea-ce guvernul țerii nu era permis să facă.

Astăzi se va termina, probabil, desbaterea răspunsului la mesageria în cameră, în care ca se va începe mîne, la cuvînt. Din care senatori sînt deja inscriși la senat dnii V. A. Urechia, D. A. Sturdza și Mărzescu, care vor vorbi și în chestia națională.

cât de patimă, așa și în durere: el e domol, supoartă fără să se vajeie șgomotos, ca un desperat.

Eat' cu cîtă resignație el cîntă moartea ei:
—

În țintirul mohort, în groapa strîmtă, rece,
Cînd printre sălcii vînt ușor de primăvară-o trece
Și pe cînd crivățul pribeg sufînd o să le 'ndoie, —
Tu vei dormi necontent sub țîrlna greoaie.

Ear' eu prin lume-oi rătăc o umbră neștiută,
Nemțleasă pentru toți, de toți necunoscută,
Legat și de-amintirea ta, legat și de-a ta țîrnă
Setos de liniștea de veci, de noaptea cea ețîrnă.

Caută să se mîngăie cu bucurie unui bun părinte... Prîngind cum adormie mica „Silvie”, el zice cu o neîntrecută gingășie (pag. 45):

„Mama-i moartă!” el răspunde
Cu genele de lacrimi plîne.

În altă parte (Cînd se întoarce? pag. 63) este o poezie de același duios cuprins

Intrebînd „mititică” de mîică-sa moarta poetul tată

Voci din Bănat.

Dela un fruntaș din Bănat primim următorul articol:

Framântările mari și sbuciumările puternice ce se petrec de un timp încoace în siml nostru, al Românilor de dincoace de Carpați, dovedesc că trăim vremi grele, că este aproape timpul când se se hotărăscă într-un fel cu soarta noastră. Valuri cum aruncă de un timp încoace marea înviorată a poporului nostru arată, că suntem în preajma unei furtuni. Și dacă nu ne pierdem rostul în fața acestor valuri este, că toate popoarele care au vrut să se afirme și să-și croiască o soartă suportabilă, au fost isbite de asemenea valuri, și au trebuit să treacă peste asemenea furtuni, în ajutorul izbândei.

Măncând de aici, trebuie să ne bucurăm, că procesul de cristalizare, care își face cursul său, de un restimp încoace a ajuns acut și a atins dimensiuni ca nici-o dată până acum.

Încă nici-o dată grosul inteligenței noastre nu a fost mai unit în vederi, mai rezolut în fapte și mai gata spre jertfe ca în amarele zile ce le străbatem, nici puținii răsleți ce-i mai avem nu au fost mai scoși din țărâni decât acum.

Oare când s'a mai întâmplat, în timp de pace, ca să alerge mii de oameni din toate părțile noastre sociale, și din toate ținuturile locuite de Români, cum au mers la Cluj pe timpul procesului Memorandumului și la Sibiu cu ocaziunea adunării din urmă?

Nici pe timpul resmirării nu s'au adunat la un loc atâția oameni, din atâtea părți locuite de ai noștri. Din Ardeal, Bănat și Ungaria, inteligenți și țerani, și-au dat mâna ca frații, și înțelesu-s'au ca de aci înainte una să fie toți, și la bine și la rău.

Mână în mână trebuie să ne meargă, pentru-că numai așa se va pute câștiga izbânda!

Dar' mergerea la Cluj a fost un val, ear' alergarea la Sibiu un avânt, o furtună. Valul a înghițit, pentru câteva clipe, — căci clipele sunt câțiva ani în viața unui popor, — pe cărmăcii cei mai dibaci ai corăbiei noastre naționale politice, dar' vântul care a bătut dela Sibiu, ne suieră o furtună, la casă cei dela putere nu-și vin în ori nici în ciassel al unsprezecelea, o furtună care va arunca pe mare o mulțime de năi, îndreptate toate împotriva uneia.

Era cu neputință, ca atât valul cât și ridicarea furtunii să fie pe placul aceluia, care dorește să ne steargă dintre cei vii.

Deasemenea nu se putea ca ele să nu întărească limpezirea apelor noastre. Nu e tocmai demult de când au scăpat cărna din mâni unii dintre ai noștri, care se dovediseră neharnici de ea. Abia sânt trei ani, de când după o secetă politică de zece ani, s'a dat în lături dl Babeș și în locul său s'a pus dl Dr. Rațiu.

Sub conducerea Druului Rațiu, secundat de bărbați ca Eugen Brote, George Pop de Basesți, Dr. Lucaciu și alții, în scurtul interval de trei ani am ajuns acolo, încât chestia noastră este discutată de publicistica europeană, de cei mai însemnați bărbați politici din Europa și nu o dată chiar și de aceia, care cu pu-

țin înainte ziceau că în Ungaria nu există chestia naționalităților.

Era oare cu puțință ca o astfel de schimbare, de persoane mai întâiu, și apoi de rezultate, să nu producă zarvă, să nu provoace sbuciumări? Hotărât, că nu!

Dl Babeș, obicinuit deoparte cu puterea, ear' de alta boldit de aceia, la al căror îndemn ținea în amorfire, în mod mesteșugit, aproape întreagă mișcarea noastră națională și culturală, se simțea grozav de rău în starea ce i-se crease. Strimtorat însă, se mulțumia să pună pe sub mână în circulație fel și fel de svonuri, pe care își da silința a le acredita printre oamenii neorientați în situație.

Ba că comitetul în frunte cu Rațiu este incapabil de politică serioasă, ba că Rațiu este „purtaț de nas“ de către Eugen Brote, ba că Brote „este un copilăndru“, care nu știe ce face, ba că comitetul este înțeles în ascuns cu guvernul maghiar, și câte și mai câte versiuni, care din care mai încornurate. Marile rezultate obținute de comitet însă l-au demontat pe dl Babeș, l-au făcut ca de un timp încoace să nu se mai ivească printre noi.

În fața acestei retrageri nu putem decât să ne exprimăm bucuria, ba trebuie chiar să-i mulțumim dlui Babeș, nu pentru-că este binemeritată odihna căreia de silă bucuros i-s'a dat, ci pentru-că se nu mai conturbe circuli politice noastre. Fie destul cu atâtea cu cât ni-a stricat într'un period de aproape jumătate de veac.

Ținem să se știe, că dl Babeș, din tinerețele sale începând, a fost neconținut în a pune stavile înaintării noastre, pe toate terenele vieții publice. Încă n'am avut bărbat care să fi lucrat pentru binele neamului nostru, căruia se nu-i fi pus bețe în roate, și în care se nu fi isbit dînsul, începând dela marele Șaguna și până la Slavici.

Dee d-sa mână cu frate-sau de cruce Sándor Mocsonyi și lase-ne amândoi în bună pace, căci, li-o spunem fără încongiur, am ajuns acolo că este deajuns ca dînsii să doarească ceva pentru-ca noi să facem contrarul având siguranța că facem bine.

Dl Mocsonyi a zis că înaintarea Memorandumului la Coroană este un pas politic nesocotit, că Replica studențimii noastre academice este o lucrare, cel puțin de prisos, și altele. Urmările însă au desmîșit pe dl Mocsonyi, care într'una se mîrgînă la desaprobari, și au dovedit din greu, că atitudinea sa echivocă este un pas politic greșit, și că savantele sale expuneri de prin conferențe, în cari nici-o dată nu se spunea că „ce să facem“, ci numai să ne nu facem nimic, nefiind oportun, ar fi fost cel puțin de prisos. De aceea noi nu am putut crede nici acum, când dînsul a cerut revocarea adunării dela Sibiu că am fi pe o cale greșită, ba mai virtos insistența dînsului pe o lungă revocare, am luat-o drept garanță, că calea apucată de noi este singura care duce la mîntuire.

A trecut ce-a fost: încrederea necondiționată de odinioară astăzi s'a prefăcut într'o puternică neîncredere, neîncredere răsărită din convingerea nestrămutată a românimii, că rău s'a condus lucrarea noastră politică sub Babeș—Mocsonyi și că bine este condusă de Rațiu—Brote.

Înzadar sbuciumările, înzadar svr-colirile „Dreptății“: a face Arapii albi nu se poate!

E lucru simptomatic numai, că foile, în al căror cap stă dl de Mocsonyi e ca și-când s'ar naște în zodie slabă. „Luminătorul“ era foaia cea mai pocită dintre câte foi am avut noi Români de dincoace. Nici în literatură nici în politică ea nu însemna decât stagnarea, retrogradarea. „Dreptatea“, n'ar fi zis într'un cîas rău, începuse bine, dar după cele-ce le scrie de un timp încoace, acum este sigur că o să se sfîrșească rău.

Bag-seamă nu este mână bună dl Mocsonyi.

Însuși directorul și redactorul acestei foi, nu știm cu voea ori din nebagăre de seamă, — spune în nr. 259, că nu principiele, ci personalitățile vorbesc printr'insul în foaie. El ne spune, că a fost alungat dela „Tribuna“ de dl Brote, și că, alungat fiind, a fost angajat la „Dreptatea“ de nou înființată.

Este deajuns atâtea! Acum înțelegem pe deplin pentru-ce „Dreptatea“ chiar pe timpul procesului Memorandumului, aflate de bine ca să deo o strășnică lecție de conduită dlui Eugen Brote, și să facă alusivni, destul de la înțeles, la adresa comitetului pus sub acuză, și înțelegem și pentru-ce tocmai dînsul a fost chemat redactor la „Dreptatea“.

Dar' ni-se lămurește de sine și sinceritatea dlui Mocsonyi, nu numai în lucrarea sa politică, ci și față cu comitetul nostru național.

„Tribuna“ era organul comitetului și prin el al partidului național. Dl Sándor însă, care se da de membru al partidului național, isbuteste a face o seamă de oameni din Bănat să hotărăscă tipărirea unei foi politice aci.

Tipărirea în sine, precum și pretextele accentuate la întemeierea foi nu ar fi jignit nimic și pe nimeni, dar' ceea-ce a strînit, în cei inițiați în mersul nostru politic, încă dintru început, nedumerire, ca să ne zicem neîncredere, au fost puterile angajate în fruntea foi.

De director a fost ales un om certat cu organul partidului național, om care plutia cu desevîrșire în apele dlor Mocsonyi—Cosma, ear' de redactor altul care, după-cum însuși ne spune, a fost alungat dela acela!

Oare ce l'a putut determina pe dl Mocsonyi ca să stăruiască tocmai pe lângă acestia?! De sine înțeles: interesul comun de a lovi în „Tribuna“ și în comitetul național, care o spriginia!

Dar', dacă așa este, cum de „Dreptatea“ pretinde a fi și ea privită de organ al partidului național?

Eată marea nesinceritate, eată fățărnia cea primejdioasă.

„Dreptatea“, după-cum reese din cele publicate în ciclul încheat în nrul. amintit mai sus al ei, nu este și nu poate să fie a partidului național, căci dacă ar fi, atunci nu ar fi refuzat-o zilele trecute membrii marțiri ai fostului comitet, ea este foaia prin care se da curs liber personalităților, apucăturilor, manevrărilor și patimilor unor dușmani ai celor mai de valoare bărbați din șirurile luptătorilor nostri celor mari.

Prin această foaie tinde dl Mocsonyi a împedeca afirmarea partidului nostru, și tot prin ea actualul ei director și redactor a-și vîrsa veninul seu răsunător asupra lui Brote și a celorlalți dela „Tribuna“, cari l'au alungat de acolo.

Apoi dacă este așa, oare mai merită această foaie să se țină seamă de ea, mai merită ca noi să dăm bani grei pentru-că să se poată certa dl Branice cu dl Brote și cu alți fruntași ai partidului, și ca dl Mocsonyi să poată să ceară revocarea adunărilor naționale?

Dacă ea ar fi organ al partidului, atunci nu ar fi iertat ca să lucreze așa ca să placă Maghiarilor, căci se știe că ce ei laudă, nouă ne este spre stricare.

Înțelegem ca să fie puncte de divergențe între membrii unui și aceluiași partid cu privire la un mijloc ori la altul de aplicare. Când însă este vorba de scop, în cazul concret de existența noastră națională, atunci nu este permis nimărui să facă de capul seu, dacă ține să se numere între fiii acelei națiuni. Atunci nu mai este iertat să fi Bănățean, Ardelean ori Ungurean, ci numai și numai Român.

Dl Mocsonyi însă a voit și a lucrat într'acolo, ca Bănățenii și Ungureenii să se supere pe Ardeleni și să-i părăsească tocmai când lupta este mai întăritoare cu sovinișmul maghiar, când așa zicînd, are să se decidă asupra dreptului nostru de existență ca popor, ca națiune.

Dacă în astfel de situații, și în astfel de cauze, poate să ne povățuit de altfel de interese, decât cele ale tuturor Românilor de sub sceptrul habsburgic, atunci nu ne rămâne decât să-l rugăm să ne lase în pace, și să ne pară bine, că cu o zi mai înainte, vedem căsăcită o dată, între ei și între noi, prăpastia ce ne despărțea și până acum.

Noi ni-am tras linia demarcațională, și de dînsul cu puținii ce-i mai are, deasemenea: cristalizăția este cătră sfîrșit și toate semnele arată, că nu în paguba noastră, a celor care nu ne sfîim a ne inspira dela massă, dela poporul nostru.

Tonul patetic al dlui Branice n'are să ne ducă în rătăcire. În pragul ori nepragul temniței, încercarea de a face spărtură în șirurile noastre, nu ne prinde. Domnia sa ar trebui să-și aducă aminte, că actualii sei stăpâni s'au rostot pe de zece-ori mai aspru asupra „Tribunei“, la înființarea ei, decum s'a rostot „Tribuna“ asupra „Dreptății“ cu privilegiul înființării ei. Batar aici nu este iertat să pierdem din vedere, că Mocsonyi—Babeș bombardau „Tribuna“ la întemeierea ei tocmai fiindcă simțiau că ea are să apere cum încă nu se apăraseră cauzele noastre, pe când „Tribuna“ a lovit „Dreptatea“ pentru-că știa cu positivitate, că ea, când ne va fi lumea mai dragă, ne va lăsa în baltă.

Apoi încă una: dl Dr. Branice să nu facă multă paradă cu procesele de presă ale „Dreptății“, pentru-că de bună-seamă, pentru toate procesele intentate contra ei nu se va dicta o pedeapsă mai mare, decât cum s'a dat celor dela „Tribuna“ pentru un singur proces.

Să aibă bunătața să ne spună dl Branice pentru-ce de atunci, de când s'a pus în curgere suma cea mare a proceselor „Dreptății“ nu s'a ținut nici o singură pertractare, pe când „Tribunei“, pentru câteva procese dela acel timp încoace, i-s'au ținut repetite pertractări, finalizate toate cu condamnarea aproape a întreg personalului redacțional, și cu nesfrîșite amende în bani?

Da-ă tînărul Dr. Branice nu va pute să deo răspuns la aceste întrebări, să nu i fie greu a întreba pe dl Mocsonyi, care nesmintit va pute să-i deo deslușirile de lipsă!

Ce atâtea paradă de vorbe; ce atâtea și-retlicuri?!

Pe noi, să o știți, nu ne mai îmbățați cu apă rece. Acum vedem și noi lucrurile așa precum sînt ele aveau și nu precum doriți a ni-le presenta d-voastră.

Nici tonul îndușat, nici chițbușurile, babeșiste, nici îngâmfarea mocsonyistă, nu mai au puterea de a ne trage pe sfoară!

„Și-a venit și Bănatul în fire, este treaz și îngrijat și el alttorea cu Transilvania și cu Crișana de soarta comună ce are să ne lege pe viitor.“

Glasurile sirenice de până acum, de aci înainte vor fi glasul celui-ce strigă în pustie! Adunarea dela Sibiu este o făgăduință că adevăr grăun, ear' viitorul o îndeplinire mai presus de ori-ce îndoaială a acestei făgăduințe.

Cine nu este cu partidul național și cu comitetul marțir, este contra lor, ear' cine este contra lor, asăndîn va fi nu numai la ziuă de plată și răsplătit, ci în veștii vecilor.

Cronica politică.

Constituirea noului cabinet bulgar întimpină greutatea neașteptate. Majoritatea rusofilă a Sobraniei a declarat, că ea nu va primi decât un astfel de cabinet, care va fi compus exclusiv din aderenți de ai sei. Principele Ferdinand are de gând, să formeze și de astă-dată un cabinet de coalițiune și a împărțit această dorință și ambilor

presidenți ai sobraniei. Stoilov rămâne la tot casul membru al cabinetului. Aceasta e dorința principelui și rușofilii n'au nimic în contră. Zancov nu va fi însă la nici un cas, membru al guvernului. Ultimele depeși din Sofia anunță, că principele a însărcinat pe Radoslavov cu formarea cabinetului. Acesta a depus însă mandatul. În urma acesteia principele a însărcinat pe Stoilov cu misiunea formării cabinetului.

Asociația Armenilor din Londra a primit din Aleppo știrea, că archiepiscopul din Maraș a fost ridicat din temnița dela Aleppo și executat. Episcopul din Hadjin și archiepiscopul din Zaitun, mai departe preotul Gavork din Maraș au fost condamnați la moarte. Alte 26 persoane sînt ținute încă în temnița din Zaitun, deși li-a expirat timpul pedepsei de 3 ani, la care au fost osândiți. În același timp au fost închise două mănăstiri și archiepiscopul de Ancana e exilat la Ierusalim.

Spicuri din foile maghiare.

„Kolozsvár“ dela 20 c. înregistră articolul pe care „Moskovskija Vjedomosti“ l'a scris cu ocazia adunării dela Sibiu, articol în care noi am fost lăudați, ear Ungurii bațocoriți, ajunge la geniala concluziune, că mișcarea națională română trebuie să fie hrănită și cu... ruble, căci numai cu banii Ligei nu am ști să facem atâtea lucruri superătoare „patrioților“...

Ne așteptăm, ca într'un alt articol, genialul nostru coleg să spună și suma de ruble ce s'a cheltuit în ziuă de 28 Noemvrie la Sibiu. Nu e lucru greu s'o facă: hărtia răbdă și-i dă crezământ.

„Magyarország“, lăudând pe actorii din Belgrad, pecițoșii cari cîntă acum la teatrul național unguresc din Pesta, spune că unul dintre „marii artiști sërbi“, Staicovici, s'a îndrăgit așa de mult de „arta maghiară“, încât a spus că „dacă încolo, dacă va face încă studii, apoi numai la Budapesta vine“.

„Artă maghiară“ și „artist sərb“... Sacul si-a găsit petecul!

Secretul epistolar violat.

Bistrița, 19 Decembrie 1894.

Onorată Redacțiune!

Ca nu cumva s'aplaşuși de pe aci al guvernului nostru să apară mai puțin păzitori guvernului, și mai puțin pânditori chiar și asupra referențelor private și intime ale bărbaților luați la ochi: mi-au făcut și mie cinstea invitându-mă șeful oficiului postal dl Ludwig Imre, azi pe 3 ore 30 minute p. m. la postă, împreună cu dl vice-căpitanul poliției orașenești Hittinger, ca să frângem chestia unei scrisori recomandate, sosite „mie“ dela Pitești, din România, și declarată de suspectă. (Invitarea v'e o alătur aci).

După mine imediat a sosit vice-căpitanul Hittinger.

Între altele zisei: „Am înțeles, că v'ați spăriat de o scrisoare din Pitești, sosită la adresa mea. Arătați-mi-o! și mi-o dați!“

Șeful: „Ti-o arătam, dar' nu ti-o putem extrada, căci ne oprește ordinațiunea ministerială dela 8 Decemvrie a. c.“

Fă bine și mi-o da, să o cetesc ordinațiunea.

Primindu-o, cetesc ca motive de suspectări:

Suspectare se consideră:

a) Foile oprite din România.

Întreb: Crezi d-ta, că e foaie oprită în scrisoare?

Șeful: Asta nu prea.

b) Suspecte sînt și alte tipăriuri de cuprins politic.

Întreb: Credeți d-voastră a fi în scrisoare așa ceva?

Șeful: Nici asta nu tare.

c) Suspecte se pot considera, dacă cuprind bilete de emigrare (Kivándorlási jegy).

Întreb: O credeți d-voastră poate asta? Pentru-ce nu? Răspunde șeful și căpitanul.

Dar' aceea nu o știți d-voastră, că eu am lipsă de bilet de emigrare, și că eu chiar așa acasă mă simțesc pe aici, unde sînt, ca și dl șef în odaia d-sale?! Am eu lipsă de emigrare?

Șeful-căpitanul: Noa, apoi se poate face acest serviciu eventual altuia.

Șeful: Dar' fii sigur, că nu pentru asta o consider scrisoarea de suspectă.

Întreb: Dar' totuși pentru-ce e scrisoarea suspectă? spune-mi, căci eată ordinațiunea zice, că suspectarea are să fie motivată și temeinică (alapos és indokolt gyanu).

— „E moartă?... ngănă ea confusă, — Și gândurile îi le poartă, Cătdnd se dee de n'țelesul

Ce are vorba asta: „moartă“

Atunci, mai mic ca ea, băiatul

Pe spate capu n'cet și-l lasă,

Și n' ochi privindu-i zice: — Moartă..

Dar' când se întoarce ear' acasă?

Indurerat, că ea e moartă, poetul cântă: Când obosit de traiu mă va primi pământul Lângă mormîntul ei vouă să-mi săpați mormîntul!

Pe pașiștea din deal, lângă capela sfântă, Unde s'aude n' zori cum paserile cîntă Și unde în amurg aduc parfum și șoapte Zefirii din apus și dela Miază-Noapte.

Ear' noi vom asculta în liniște adîncă Pe cei-ce-or rămâne să mai trăiască încă; — Și nici un fel de dor și nici un fel de ură N'or frămănta în noi simțire ori făptură, — Ci doar' vom tresări din fundul groapei sfînte La cine știe ce aducere aminte.

Tot la ea gîndindu-se, zice (Ianuarie, pag. 74):

„Ce caz, paingen, în jos? Ce musafiri tmi vestești?..“

Ea nu mai vine pe veci, se ascultă sub ferești Colindătorii drumeți, cari se abat p'ela noi... Farmec, zadarnic mă chemi cu atîția ani înapoi!

Această notă tristă se continuă până la pagina 120, unde se sfîrșește un ciclu de poezii (purtând fiecare numele unei luni).

Transcriu aci partea I din „Decemvrie“ (pag. 109—111):

Icoane din pruncie, cum tmi veniți în minte Și-mi vînturați gîndirea!... Din așternut, cum-minte,

Ascult cu lăcomie, nici nu clipeș din gene: tmi povestește mama de Făți și Cosinzene,

De Smei și de Bălauri. Și-mi spune mama-mi spune...

De fiecare nume se leagă o minune,

Ear' eu le cred pe toate... Ce groază mă cuprinde

Cînd vîd din întunerec cum smeu se desprinde Și lîngă mine vine, de lîngă el răpește,

Pe mîndra Cosinzeană!... Dar' Fătul se trezește, Încalce pe șoimul, un năzdrăvan de frunte,

Ajunge smeu apig pe coama unui munte Și capul i-l rîtează cu palosu-i tăios, —

Apoi își ia mireasa și pleacă Făt-frumos..

Trăesc pe-o altă lume, o lume de misterii, Trec poduri peste marea, ure scări pînă la ceruri,

Ac-s' într'o pustie, aci pe-un vîrf de munte; Vîd împărați puternici cu barbele cărunte;

Privesc pe Sfarmă-Peatră luptînd cu Strîmbă-Lemne, —

Rîsună vîi și codri de-și fac în-de-ei semne; — Mă mir ce iscusitu-i, isteț în toate celea

Și gata la răspunsuri șegalnicul Peșelea; Cunosc pe Trestiana, mi-e prieten Tartacot

Și vîd cum fuge sprinten Stat-palmă-Barbă-cot; Cunosc pe sfînta Vineri, un băț al sfîntei

Mercuri,

Vrăjit de ea la lună, roțește apa n' ceruri,

O naltă și-o svantează, de treci ca pe uscat;

Albinele n'tr'o noapte ducăz un palat Și-o catedrală unde Roșu-Împărat se-nchina; Furnicile-aleg iute tot grăul de neghină, Grăunte cu grăunte, de toți se minunează; Împărăteasa mării aleargă, cercetează Și-ntreabă toți supușii nu cumva de-au zărit În vre-un colț de mare inelul prăpădit; O perie s'aruncă: se naltă o pădure... Dar' eată somnul vine și prinde să mă fure, — Și somnul lîngă mama ca fagurul de dulce-i: În fiecare seară ea-mi face semnul crucii De-a curmezișul pernei... Neprețuite, sfînte Icoane din pruncie cum tmi veniți în minte!

Bine a făcut poetul, că ne-a dat în volumul seu și câteva poezii traduse din F. Coppée, Sully Prudhomme și Grenier. Se pot înșira între traduceri de valoare ale literaturii noastre, atît de sîracă în traduceri bune.

Ca prieten, am o mîngăiere mare: cetind poeziile lui Român, numai pe ică pe colo l'am găsit pesimist (de pildă în „La pădure“, pag. 31, „Dor de moarte“, pagina 61). Aici e mai mult sub influența lui Eminescu, de care ferindu-se pe viitor, individualitatea-i de poet se va marca cu atît mai ales.

Cine ține să fie în curent cu mișcarea literară română și simte plăcere cetind lucruri de artă, va ceti negreșit poeziile ibutului nostru amic Roman, care și prin acest dîntăiu volum are dreptul să fie trecut în istoria literaturii noastre. L.

Spune-mi dar motivele suspetații.
 Căpitanul: Pentru că d-voastră n'ati primit până acum scrisoare din Pitești, și pentru că adresa 'i-e incorectă „N. Tripon”. Așadar nu poate fi lucru privat, căci cine are cu d-voastră lucruri private, acela v'știe și numele.

Șeful: Nu pentru aceasta. Însă ce-mi sânt motivele, acelea au nu 'i-le spun, căci numai superiorilor am a le spune. În fine mă întreabă șeful: Vreți a primi epistola, ori ba?

T. Vreau, dar fără intervenire polițială.

Șeful: Dacă vreți, atunci s'emi scaliți o plenipotență, ca să pot da domnului căpitan scrisoarea!

T.: Ce socoți, dle șef, că un avocat v'va da plenipotență, ca să călcați așa ief-tin legea penală și dreptul secretului epistolar?

Eu nici-odată.

Șeful: Așadar refuzi scrisoarea.

T.: Ba nu, dar o primesc numai ca de altă-dată!

Șeful: Așa nu o căpetați.

T.: Altcum nu stăm de vorbă. Înainte însă de a merge de aici, v'rog spuneți superiorilor d-voastre, că mă duc, și m'am dus de aici, ca un cetățean vătămât fără motiv până în suflet, căci nu trăim vremi excepționale, nu sânt lucr rob, dar și robului ti compete dreptul a primi epistole nedesfăcute.

Căpitanul: } Noi nu te-am vătămât.
 Șeful: }

T.: M'a vătămât ordinațiunea ministerială dela 8 Dec. 1894 și procedura d-voastre nemotivată și nefetemeiată.

Cu acestea m'am depărtat.

Șeful și căpitanul s'au mai sfătuit singuri.

E altcum interesant, cât de zelos sânt oamenii acestia în bănuială: căci scrișoarea era dela un anumit Ioan Gavriluț din Pitești, care are o pretensiune contractuală, respective cambială față cu un Bistrițan cu numele Macarie Șirlianca.

Înainte de asta cu o săptămână 'și-a cerut telegrafic banii. Neprimindu-i, voia a intenta proces debitorului.

Mai am vre-o 3—5 clienți duși în România; sceneria o s'e se repețească.

Ordinațiunea ministerială și procedura arbitrară, ce o aplică zeloșii funcționari postali, și o vor aplica pe toate locurile față cu scrisorile sosite din România, declarându-le pe toate de suspecte, va av' de sigur un rezultat foarte păgubitor și foarte îngreunător pentru toți acei frați ai noștri din România, care au legături familiare și interese private aici în țeara noastră, și care vrând-nevrând sânt siliți a se înțelege pe cale epistolară!

Noi nu putem renunța la dreptul de a primi noi adresații scrisorile noastre! Asta însă nu ni-se permite!

Frații și oamenii din România, interesați în afaceri private la noi, ce vor face oare, pentru apărarea intereselor lor private, între astfel de impregiurări?

Cu deosebită stimă
 Dr. Gavriluț Tripon.

CRONICĂ

Pentru scumpii întemnițați — cetim în „Foaia Poporului” — au dat în Noslac liturgiile mai multe bune creștine, anume: Paraschiva Luca, Ana Mărginean, Ana Harastașian, Saveta Maier, Anica Harastașian, Ana Pușcașiu și Maria Negru.

— Nouă ni-se scrie, că tot pentru scumpii întemnițați a dat și d-na Răfira Tarcea din Oprea-Cârțoara trei liturgii. — Sânt demne de toată lauda sentimentele naționale și evlavioase ale acestor nobile femei române.

Suratele române și slovace. Deși nu se cunosc încă de loc unele pe altele personal, totuși prietenia între fetele române și slovace a ajuns așa departe, încât aproape de un an de zile tutoiază deja în corespondențele lor, titlându-se cu: Dragă sorioră! Iubita mea surată! Scumpă Olga, Maria! sau câte-odată și slovacește: „Dușică moia!” (= Suflețelul meu), „Aniștă moia!” (= Angerașul meu) etc. etc. Câte-odată, prin indiscreția mai mult sau mai puțin permisă se pot ceti lucruri de tot interesante în corespondența suratelor române-slovace. În zilele din urmă, d-soara Lucreția Popescu a primit dela surata sa d-soara Ema Goldberger din Liuboreci (= Vorbă dulce), comitatul Novohrad, patru frumoase fotografii, format cabinet, anume: 1. portretul lui Hurban-Vajanski; 2. portretul d-nei Elena Maroth-Soltes, romanciera slovacă, care acum de curând a scos de sub tipar un roman național intitulat: „Contra curenților”; 3. portretul novelistului popular slovac Dr. M. Benur, scriind sub pseudonimul Cucucin. 4. Fotografia casei naționale slovace Dom, din T. S. Martin — Ne bucurăm mult de aceste legături de prietenie și apărăm just valoarea lor în luptele naționale, dorind să se lătească cercul cunoștințelor din ambele părți.

Pentru tombola din București ni-s'au trimis astăzi erași mai multe obiecte: D-na N. Racoța din Șeica-mare a trimis un prea frumos covor, țesut cu fire de argint. Din Roșia-săsească au trimis terancele Elisaveta Solomon și Sita Fraticiu, două chindee, Maria Toma Cica născută Mărcuțo cătrînță. Din Toplița-română teranca Sofia Antal a lui Vodă Vasile un covor. Din Apoldul-de-jos, Maria Ioan Beu două obiecte țesături naționale, Ana Luga trei obiecte. Din Păuca Nefta Dordea un covor. Din Cristian, de lângă Sibiu, ni-s'au trimis 34 de obiecte adunate prin Ioana Morariu dela terancele: Ioana Morariu, Ana G. Gișoiu, Ana V. Vălean, Maria I. Gișoiu, Marina V. Gișoiu, Dobra Vălean, Elena Crișan, Maria Baltes, Maria Gligor, Maria I. Pipernea, Susana Pipernea, Ana M. Ciogrogar, Elena Moldovean, Ana Dragomir, Marina Marcu, Marina Ogneriu, Ana Rușciorean, Maria V. Popa, Paraschiva Bălan, Safta Foamete, Ioana Vălean, Iustina Mateiu, Marina G. Gișoiu, Maria E. Muntean, Ana I. Moldovean, Elena I. Pipernea, Ana I. Pipernea, Ana S. Stoia, Sora Bucur Chirilă, Iustina P. Pipernea, și Maria I. Jurca. În același timp ni-se vestește, că d-na Racoța din Șeica-mare și Emilia Deac din Călvaser au colectat dela terancele de acolo peste 30 obiecte. Obiectele sosite pe adresa redacției noastre au fost predate societății d-soarelor române din Sibiu pentru a se trimite la locul destinat.

„Reuniunea română de cântări” din Șomcuta-mare își va ține adunarea generală anuală în 30 Decembrie a. c. la 2 ore p. m. în localitatea școlii confes. române din loc, la care p. t. membri sânt invitați cu onoare a participa. Șomcuta-mare, la 18 Decembrie 1894. Nicolau Nilvan, președ. reuniunii. Elia Pop, not. reuniunii.

Petreceere. Am primit următoarea: Invitare la Petrecerea de dans ce o va aranja damedele române din Lipova, în favorul copiilor săraci dela școalele române din loc, în 8/20 Ianuarie 1895, în sala „Arhiducele Iosif”. Pentru comitetul arangiator: Ecaterina Scallia, prezintă, Elena V. Hamer, cassieră. Începutul la 8 ore seara. Biletul de persoană 1 fl., de familie (3 membri) 2 fl. Oferte și suprasolviri marinimoase se primesc cu mulțumită la adresa d-nei cassieră Elena V. Hamsea în Lipova (Lippa) și se vor cuita pe cale ziaristică.

Explicarea legii despre mandatele de plătire (art. de lege XIX. din anul 1893), este titlul unei broșuri foarte folositoare, menită „de a lăți cunoștința legii despre „Mandatele de plătire”, între acei cărturari, care nu se ocupă cu studiarea legilor mai deaproape”, precum spune autorul însuși în prefața broșurii. Într-o corespondență particulară a „Tribunei” s'a atras atenția publicului cetitor asupra acestor legi, necunoașterea căreia poate să ducă la pierderi enorme. Noi tragem atenția cetitorilor asupra broșurii de mai sus, care dă deslușirile necesare privitor la această lege, fiind provăzută explicarea și cu formule. Broșura a apărut în „Institutul Tipografic”, iar autorul este dl. Dr. Ioan Ivan, avocat în Mediaș. Preț 40 cr.

Un secretar ministerial suspendat. Foile maghiare spun, că le-a surprins suspendarea fără de veste a secretarului ministerial Petko László, care a fost totodată și redactorul celor două foi oficioase „Országos Törvénytár” și „Rendeletek tára”. Această suspendare grabnică a urmat după o cercetare introdusă în contra secretarului ministerial, în decursul căreia s'au descoperit mai multe incorectități în manipularea banilor destinați pentru redactarea și edarea celor două foi oficioase.

Socialiștii din Budapesta. Duminecă trecută spune „Budapesti Hirlap”, av' loc în sala de gimnastică din Szent király-utca o prelegere, în care socialiștii au arangiat o demonstrație, întrerupând aplausetele publicului cu strigăte: „Ce ne vorbiți de spiritual național? Dați-ne pâine! Nu atacați naționalitățile, ci pe capitaliștii!” Cei de față n'au putut împedea ca un socialist să nu se scue pe scaun și să nu pronunțe un discurs. La esirea din sală socialiștii au intonat imnul lucrătorilor.

Din Vaț. În seara zilei în care au fost sancționate legile religioare, doi băieți de prăvălie jidani au bătut pe doi preoți catolici (piariști) pe stradă. Eljen Wekerle Sándor!

Procesul Dreyfus. La 19 c. n. s'a început înaintea tribunalului militar din Paris dezbateră procesului căpitanului trădător Dreyfus. Tribunalul era compus astfel: president colonelul Maurel, membri: maiorul Florentin, căpitanii Roche și Freystätter. Aceștia sânt membrii permanenți ai tribunalului militar. De astă-dată tribunalul a mai fost întregit cu următorii trei membri: locotenent-colonelul Echemann, maiorul Patun-Maillard și căpitanul Gallet. La ora 1 d. a presidentul Maurel a deschis ședința. În sală erau numai martorii și raportorii ziarelor, celuilalt public nefiindu-i permisă intrarea. În mijlocul unei tăceri generale acusatul intră în sală, condus de cătră un oficer de gendarmerie și un sublocotenent, și după-ce se înclină adânc înaintea membrilor tribunalului, ocupă loc pe banca acușătorilor. După luarea naționalului se ridică comisarul tribunalului și declară, că după-ce publicitatea procesului ar pute deveni primejdioasă pentru liniștea publică, pretinde ca pertractarea să decurgă în secret. Apărătorul acusatului protestează. Presidentul ti de-

neagă dreptul de a se amesteca în esența ca-sului. După aceasta tribunalul se retrage spre a se consulta asupra propunerii comisarului. După câteva minute tribunalul reîntră în sală și presidentul declară, că tribunalul a primit cu unanimitate propunerea comisarului. În urma aceasta sala a fost golită de public. Pertractarea a durat până la orele 6 și 30 m. seara. În ziua primă au fost ascultați cinci martori din 35, câți au fost citați. Aducerea sentenței se așteaptă pe astăzi.

Posta redacțiunii.

Dlul Sofroniu Pruna, inv. în Vaida-Recea. Adresează-te cătră dl. Elia Pop, inv. dir. în Șomcuta-mare, dinșul și va v'ți de deslușiri.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Chestiunea națională în parlamentul român.

București, 22 Decembrie n. În ședința sa de astăzi, camera a primit cu 70 voturi contra 32 răspunsul la adresă și a ales o comisiune, care s'el' presente regelui.

Mai mulți oratori au adus cu acest prilegiu în discuțiune chestiuni personale. Astfel Barbu Ștefanescu Delavrancea (liberal) a afirmat, că posedă o scrisoare compromițătoare pentru ministrul de externe Lahovary.

După-ce ministrul de externe nu era de față în cameră, ministrul de justiție Marghiloman a provocat pe orator în mod energic ca să arete documentul respectiv presiului, la din contra v' cere ca acest incident să nu fie luat la protocol.

După aceste deputații s'au dus în birourile lor.

Ministrul de finanțe a prezentat apoi budgetul pe 1894/95.

În senat s'a continuat dezbateră asupra adresei. Senatorul V. A. Urechiă 'și-a terminat discursul, pe care-l începuse ieri, revenind din nou asupra chestiunii române. Afirmarea sa privitoare la preținsa intervenție a reprezentantului unei puteri străine pentru a împedea discutarea chestiunii române în presa străină, a fost desmintită în mod categoric de cătră ministrul de externe Lahovary.

Pe urmă a vorbit principele Grigorie Sturdza, care invocând unirea națională întemplată în secolul present, a Italiei și Germaniei, spuse: Mișcarea națională românească este deasemenea rezultatul simțământului național și în această privință nu se poate cere nimic nici dela guvern, nici dela vre-un partid politic.

Șeful partidului liberal-național, Dumitru Sturdza ia cuvântul și a vorbit despre răscoala țeranilor.

Sofia, 22 Decembrie n. Noul cabinet s'a format sub prezidenția fostului șef, Stoilov, și a fost primit în sobranie cu vii aclamațiuni.

Budapesta, 22 Decembrie nou. Ieri după prânz s'au întors din Viena ministrii Wekerle și Lukács. Imediat s'a ținut un consiliu de ministri, în care s'el' decis demisiunea formală în scris, care încă azi a fost trimisă la locul competent.

Regele va sosi la Budapesta în ziua de 27 Decembrie. Rezolvarea crizei se va întempla pe cât se poate încă înainte de Anul-Nou. Coloman Széll nu este dispus să primească formarea cabinetului; așa încât probabil va fi însărcinat cu alcătuirea noului minister Bánffy Dezső, presidentul camerei deputaților.

Wekerle, Szilágyi și Hieronymi vor eși la ori-ce întemplanie din minister; Bánffy va lua și ministerul de interne; ministru de finanțe va deveni Lukács; ministru de justiție va fi Oberschall (mai nainte Oprșal, Slovac din comitatul Liptov. Red. „Tribunei”), Darányi Ignác sau Vlasici.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vânzare

Nuvele, de Russu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fl.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiu se află următoarele cărți:

- „Memorial”, Archiep. de Șaguna, politul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
- „Bate la ușă”, de Carmen Sylva „Domenich Pablo”, de Carmen Sylva „—28
- „Poveștile Bănătuului”, de Că-tăna „—30
- „Trăvnițe”, 10 piese Slovacești. Vol. I. și II. a 1 fl. 50 cr. „—3.—
- „Izvoade”, de Demetrescu „—4.40
- „Homo-Sum”, roman de Ebers „—1.—

A apărut: Ioan Bogdan: „Însemnăteea studiilor slave pentru Români”.

Lucrarea aceasta este foarte de recomandat.

A apărut: Limba română. Ființa, originea, ru-deniile și istoria ei. Manual pentru gimnasia școlare reale și pedagogice. De Virgil Onițiu directorul gimnasiului român din Brașov. Editura librăriei Ciu reu.

A apărut: „Calendarul revistei „Lumea Ilustrată” pe anul 1895. Se află de vânzare la Librăria I. Herț, București, Hotel de France 8. Are o mulțime de ilustrații și un material variat instructiv.

A apărut: „Ghiveci” de Dr. Urechiă, cu o prefață de A. Vlașcu. Se află de vânzare la institutul Tipografic, Sibiu. Prețul fl. 1.45

A apărut tocmai la Institutul Tipografic T. Liviu Albini în Sibiu: „Despre mandatele de plătire”. Explicarea legii despre mandatele de plătire (art. de lege XIX. din anul 1893) provăzută cu formulare de Dl. Ioan Ivan, avocat în Mediaș. Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu și la autor în Mediaș. Prețul 40 cr.

Prețul mărfurilor.

Plata din Mediaș, în 2) Dec n. Grâu frumos ectolitra fl. 4.8) până fl. 5.—, grâu mesteacăt fl. 3.8) până fl. 4.—, sâcără fl. 3.60 până fl. 3.50, cucuruz fl. 3.50 până fl. 3.75, ovės fl. 2.— până fl. 2.10 orz fl. — până —, sēmēnță de cânepă fl. 4.20 până fl. 4.80 sēmēnță de in fl. — până fl. —, fasole fl. 4.— până fl. 4.50, mazăre fl. 5.— până fl. 5.20, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.20 până fl. 2.— mlaia fl. — până fl. —, sēu brut 100 chilo fl. 22. până fl. 24.—, luminări turnate de sēu fl. 3) până fl. 40, onsoare de porc fl. 55 până 60, alăună fl. 55.— până fl. 65, cânepa fl. 30.— până fl. 34) fân fl. 1.60 până fl. 1.80, săpun 100 buc. fl. 20 până fl. 30.—, spirt pro 100 litre % fl. 55.— până fl. 57.—, carne de vită chilo 40 până — cr., carne de vițel 40 cr. până 44 cr., carne de porc cr. 10 până 48. carne de oaie 24 cr. până — cr., oaș 4 cu 10 cr.

Călindarul zilei.

11/23 Decembrie 1894.
 Italian: Cuv. Daniil Stălp.
 Gregorian: Victoria.
 Soarele: răsare 7.46 apune 3.29 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Decembrie n. 12 oare dimineața.

Presiunea atmosfer. în mm. (Mediul lunar 727.1)	Diferența din prezintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
727.3	-1.3	-1.2	+3.2 -1.2	80

Din țeară 20 Dec. n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	761	-4.0	O	3
Sătmar	767	-0.2	NV	3
Cluj	766	-9.0	—	—
Orșova	765	-7.4	V	1
Arad	761	-4.1	NV	5
Panciova	761	-8.4	SO	2

Foularde întregi de mătășă presate 75 cr. până fl. 3.65 metrul — (ca. 450 disposit. diverse) — apoi stofe negre, albe și colorate de mătășă dela 45 cr. până fl. 11.65 metrul — luciu, dungate, carirte, după mustre, damaste etc. (ca. 240 calități și 2000 colorii diverse, desenuri etc.), scuite de porto și de vană în locuința la privați. Mustre ad circulantum. Epistolele costă 10 cr. și cărțile postale 5 cr. în Elveția. [1894] 15—

Fabrica de mătășă G. Henneberg (furnisor ces. și reg. al Curții), Zürich.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Dec. n. 1894.

Săminte	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo dela
Grâu				
Bănățesc nou	75	76		
Grâu dela Tista	75	76		
Grâu „Pest”	75	76		
Grâu de Alba-Reg.	75	76		
„Basica	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		

Săminte, vechi ori noue	Sotal	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Săcără		70—72	6.30	3.30	
Orz	de nutreț	60—62	5.60	6.—	
	de vinare	62—64	6.25	6.50	
	de bere	64—66	7.15	8.15	
Ovės		89—91	5.70	6.20	
Cucuruz (porumb)	bănățesc	75	5.60	6.70	
	de altsoiu	76			
Meiu			6.—	6.60	
Hrișcă					

Produce diverse	Sotal	Calitatea	Prețul
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	40—46	65.—
	roșiă	57.—	65.—
Olei de rap.	rafinat		
Uns. de porc	dela Pesta	48.50	49.—
	dela țeară		
Silăună	sventată	47.—	48.—
	afumată		
Sēu			
Pruna		9.25	9.50
Liatar	slavon, nou	14.25	14.75
	bănățesc	18.—	18.50
Miere	brută		
	galbink străcurată		
Ceară	de Rosenau		
Spirt	brut		
	Drojdințe de spirt		

Cursul pieței din Sibiu.

Din 21 Decembrie n. 1894.
 Hârtie-monetă română Camp. 9.79 vând. 9.90
 Lire turcești 11.15 — 11.20
 Imperiali 10.— — 10.10
 Ruble rusești 1.32 — 1.50

Bursa de Budapesta.

Din 19 Dec. n. 1894.

Renta de aur ung. 6%	124.05
„ de aur ung. 4%	98.20
„ ung. val. cor. 4%	127.—
Impunatul căilor ferate ung.	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	102.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	97.25
Bonuri rurale ung.	97.50
„ create-slavone	100.75
Impunatul desp. regalilor	166.50
Impunatul cu premiu ung.	143.—
Leasuri pentru regularea Tisei și Seghedin	99.75
Renta de hârtie austriacă	99.75
„ de argint austriacă	124.—
„ de aur austriacă	1045.—
Leasuri austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”	100.75
Argintul	5.37
Galbeni împărătești	9.88
Napoleon-dori	60.—
Mărci 100 imp. germane	60.95
Londra 10 Livres sterlingi	124.80

Bursa de Viena.

Din 19 Dec. 1894.

Renta de aur ung. 6%	124.05
„ de aur ung. 4%	98.20
„ ung. val. cor. 4%	127.25
Impunatul căilor ferate ung.	126.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-e emis une)	102.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	97.25
Bonuri rurale ung.	97.50
„ create-slavone	100.75
Impunatul cu premiu ung.	166.50
Leasuri pentru regularea Tisei și Seghedin	143.—
Renta de hârtie austriacă	99.75
„ de argint austriacă	100.20
„ de aur austriacă	124.30
Leasuri austriace din 1860	162.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1040.—
„ de credit ung.	491.50
„ de credit aust.	898.—
Argintul	5.37
Galbeni împărătești	9.88
Napoleon-dori	60.—

4 trageri, la 2, 5 și 14 Ianuarie!

Recomandăm următoarea grupă provăzută cu foarte mari câștiguri principale:

1 los al Crucii austriace
1 los al mon. tutunului sârbesc
1 los „Jó-sziv”
1 los al Crucii ungare

34 trageri cu câștig princip. **fl. 789.000** în decursul plății.

Fiecare los trebuie să fie tras.

Toate 4 losurile pe lângă numai 40 rate lunare a fl. 1.30 pe lângă 37 rate lunare a fl. 6.— „ 35' „ „ „ 4.—

1 los comunal vienez
1 los al creditului funciar de 3% H. em.

Drept la trageri numai după soluțirea primei rate. — Plătirea ratelor scutită de porto cu adeverințe de soluț. [2968] 2—3

Oficina de schimb Werner & Co., Viena I. Wipplingerstrasse Nr. 39.
Liste de tragere gratuite și franco. — Comandă din provincie se efectuează momentan.

Marca de fabrică.

SPIRT GALLIC
(Franzbranntwein)

al
apotecarului VÉRTES,
este la întrebuintare cel mai
cu efect.

și în urmare absolută sale curățenii cel mai apt precum din afară așa și din lăuntru spre întrebuintare. Este întrebuintat cu mare succes la podagră, reumatism, rețeli, dureri în toate membrele, dureri de cap, dinți și nervi, la paralizări, scurteți, plânt mijloc recursor pe drum și a. Veritabil numai cu marca de fabrică alăturată. 1 sticlă 50 cr. și 1 fl. 5 sticle mari franco. [2392] 7—0

Se capătă direct dela **L. VÉRTES**, apoteca „La Vultur” în Lugoș (Bánat), nr. 910, precum și în depositul farmacist, drogerie și dela comercianții de specioie. [2392] 7—0

Deposit capital în **Viena: Alte K. k. Feldapotheke, Stefansplatz; Budapesta la dl J. de Török, farmacist, Király-utca nr. 8.** În provincie la farmaciștii următori:

Arad: Ring Lajos, Rozsnyai M., Földes Kelemen, Vojtek és Weisz, drog., Beicherecul-mare: Kovács S., Brașov: Roth Viktor, Jikelius F., Kugler Ed., Klein V., Cluj: Palóczy Lajos, Csaba: Réthy Béla, Czegled: Zalai Ede, Debrecen: D. Rothschoeck V. E., Tóth Béla, Mihalovits István, Marosvásárhely: Dr. Bernády G., Benő B., Part. Medias: Buresc J., Nocrichiu: Binder A., Oradea-mare: Wachsmann A., droguist, Rășinari: Sigeru, Sibiu: Molnár; Fuchs L., Mieselbacher J. B., comere., Sighișoara: Lingner A. W., Szațmár: Literay Elek, Szeged: Vajda Imre & comp. droguisti, Tisza-Ujlak: Rojko Viktor, Timișoara: Krayer József, droguist, C. Jahner, apoth., Versecz: Müller Oszkár. etc.

Se află de vânzare

o mașină de sodă

cu toate apartinențele sale dimpreună cu 326 de sticle, în stare foarte bună, cu prețul redus. A se adresa la

Dr. Ioan Ivan,
advocat în **Medias.**
[2915] 2—3

Doi învățăcei

se primesc în franzelăria lui

Petru Moga

[2937] 3—3
Sibiu
strada Poplăcii lângă parc.

În atelierul „**Institutului Tipografic**” din Sibiu se caută

Culegători-tipografi.

Condițiune sigură.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească este

„LE GLORIA”

de [2927] 11—50

Iosif Bardou & Fils,
Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare, 20 diplome „Hors Concours”.

„LE GLORIA” hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.
„LE GLORIA” este numai atunci când pe fiecare cârtică se prevede firma „Joseph Bardou & Fils” ca inscripțiune.
„LE GLORIA” hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase cât și dințate (perforate).
„LE GLORIA” se vinde și în tuburi de o anilitate ne mai pomenită până acuma de excelentă.
„LE GLORIA” hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile „Nürnberg și hârtie en gros” precum și la trafici.

PIANURI ALESE
are în deposit

prăvălia **HELDENBERG** în Sibiu.

Tot felul de piane (Flügel, Stutzflügel), mignon și pianino.

Toate pianurile vin cu mult mai ieftin decât dacă cineva le-ar cumpăra direct; pe lângă aceea toate sunt exclusiv cele mai bune, alese de specialiști în fabrică, va să zică nu încercate numai de vre-un pianist. Pentru a pute apleția compunerea nedefectuoasă a unui pian pe lângă arta de a cânta mai sunt de lipsă și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Marfa în rate, pe care o fabrică firme neînsemnate anume pentru traficul provincial și pe care o laudă în tăcere prin agenți de diverse categorii, nu se poate recomanda și nu se poate cumpăra. [1396] 25—

Garantie pe mai mulți ani se înțelege dela sine.

Pilulele curățitoare de sânge
numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în care să lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, care se nasc din *mistuirea rea și din obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slăbirea mațelor, colica, congestiuni de sânge la creeri, hemoroizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *gâlbănarea, dureri de cap nervoase etc.* Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu causează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Merul de aur al imperiului” a lui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena*, și costă o șatule cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lătririi lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuintare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoarea roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în care conștenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsam să urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.
Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15 suluri din netrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.
Stimează cu înaltă stimă Francis Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Voea lui D-zou a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V., ear acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nasterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu să Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre m'vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.
Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimate Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronic de

Köln, 30 Aprilie 1893.
Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earși 15 suluri din netrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.
Stimează cu înaltă stimă Francis Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Voea lui D-zou a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V., ear acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nasterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu să Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre m'vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.
Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimate Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătușei mele de 60 de ani. Aceasta a pățit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Viața li era chin și se credea deja perdită. Din întâmplare a căpătat o șatule din excelentele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuintare mai lungă a acestora s'a vindecat.
Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Göhl, 27 Martie 1894.
Stimabile Domn! Devotat subscrisul m'rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever folositoare și excelente. Nu pot lăsa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi avé privilegii. Despre această mulțumită a Te împuternicesc să faci ori-ce întrebuintare publică.
Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.
Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilule D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nic-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Gichtfluidul lui Kwizda

De mulți ani probat ca leac de casă, care alină durerile. Fricțiuni întăritoare înainte și după ture mari. Prețul unui flacon 1/4 fl. 1 v. a.; flacon 1/2 60 cr. v. a.

Depositul principal:
Apoteca cercuală Korneuburg I. Viena. [481] 41—45

Se poate căpăta în toate farmaciile.

Să se observe cu atențiune marca și să se ceară exclusiv

Gichtfluidul lui Kwizda

„VICTORIA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, str. principală nr. 2.
Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000 Fond de rezervă fl. 70.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la termenul de abzicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat. După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan după sosirea comandai.

[1417] 26—27

Direcțiunea institutului.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bornhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alife americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagroase și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghii în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă de dinți, dureri de cap, junghii în urechi, fl. 1.20.

Esența de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea vederii vizuale în flacon original a 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarului, reguselei și tusei, 1 șatule 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra catarului suferințelor, consecutive mistuirii neregulate, 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediu sigur în contra gurașului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaciei și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poșt.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se anii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului” Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta speșele postale sunt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asignațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în coloare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în spețeria I. v. Török, Budapesta, Königsgasse 12. [2537] 4—12

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.